

UCHWAŁA Z DNIA 28 KWIETNIA 2005 R.
SNO 12/05

W postępowaniu w sprawie zawieszenia sędziego w czynnościach służbowych sąd dyscyplinarny nie rozstrzyga o zasadności zarzutu sformułowanego we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, lecz tylko o zasadności odsunięcia sędziego od wykonywania obowiązków służbowych w związku ze sformułowanym zarzutem. Sąd dyscyplinarny bada zatem przesłanki zawieszenia sędziego, do których należą znaczna szkodliwość dla służby zarzucanego czynu, stopień zawinienia, dobro wymiaru sprawiedliwości, wystarczające uprawdopodobnienie popełnienia przewinienia służbowego.

Przewodniczący: sędzia SN Przemysław Kalinowski.

Sędziowie SN: Józef Dołhy (sprawozdawca), Henryk Gradzik.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny na posiedzeniu z udziałem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego dla okręgu Sądu Apelacyjnego sędziego Sądu Apelacyjnego oraz protokolanta w sprawie sędziego Sądu Okręgowego po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2005 r. zażalenia obwinionego na uchwałę Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego w A. z dnia 21 stycznia 2005 r. sygn. (...) w przedmiocie zawieszenia w czynnościach służbowych do czasu prawomocnego zakończenia postępowania dyscyplinarnego oraz obniżenia do 50 % wysokości wynagrodzenia sędziego na czas trwania zawieszenia w czynnościach służbowych

uchwalił:

u t r z y m a ć w m o c y z a s k a r ż o n ą u c h w a ł ę .

U z a s a d n i e

Prezes Sądu Okręgowego, zarządzeniem z dnia 23 grudnia 2004 r., Nr 36/04, na podstawie art. 130 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) zarządził natychmiastową przerwę w czynnościach służbowych sędziego Sądu Okręgowego wobec podejrzenia popełnienia przez sędziego przestępstwa i uznania, że w tych warunkach powaga sądu wymaga natychmiastowego odsunięcia sędziego od wykonywania obowiązków służbowych.

Sądem dyscyplinarnym, właściwym do rozpoznania zasadności tej decyzji stosownie do treści art. 130 § 2 u.s.p., wyznaczony został Sąd Apelacyjny w A.

Postanowieniem z dnia 14 stycznia 2005 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego dla Okręgu Sądu Apelacyjnego w B., wszczął postępowanie

dyscyplinarne wobec sędziego Sądu Okręgowego i przedstawił mu zarzut, że „w dniu 13 lipca 2003 r. w C. kierował rowerem po drodze publicznej będąc w stanie nietrzeźwości (1,74 % alkoholu w organizmie), a nadto w trakcie kontroli oświadczył funkcjonariuszom policji, że nic mu nie zrobią, albowiem ma on znajomości i wszystko sobie załatwi”, czym uchybił godności urzędu sędziego.

Na rozprawie przed Sądem Apelacyjnym – Sądem Dyscyplinarnym w A. w dniu 21 stycznia 2005 r. sędzia Sądu Okręgowego wniósł o uchylenie zarządzenia Prezesa Sądu Okręgowego, natomiast Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o zawieszenie sędziego w czynnościach służbowych i obniżenie jego wynagrodzenia o 50 %.

Sąd Apelacyjny w A., działając jako Sąd Dyscyplinarny pierwszej instancji, w dniu 21 stycznia 2005 r., sygn. akt (...), na podstawie art. 130 § 2 i art. 129 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, wydał uchwałę, którą:

- 1) zawiesił w czynnościach służbowych sędziego Sądu Okręgowego do czasu prawomocnego zakończenia postępowania dyscyplinarnego wszczętego decyzją Rzecznika Dyscyplinarnego dla Okręgu Sądu Apelacyjnego w B. w dniu 14 stycznia 2005 r. w sprawie sygn. (...);
- 2) obniżył do 50 % wysokość wynagrodzenia sędziego na czas trwania zawieszenia w czynnościach służbowych.

Powyższą uchwałę zaskarżył zażaleniem zawieszony w czynnościach sędzia, kwestionując podstawy faktyczne decyzji o zawieszeniu w czynnościach, brak określenia czasu trwania zawieszenia oraz wysokości obniżenia wynagrodzenia, i wniósł o uchylenie zaskarżonej uchwały.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Sąd Dyscyplinarny pierwszej instancji orzekał zarówno na podstawie art.130 § 2 u.s.p. – ocenił prawidłowość decyzji Prezesa Sądu Okręgowego o zarządzeniu przerwy w czynnościach sędziego, jak też orzekał na podstawie art. 129 § 1 u.s.p. – po wydaniu zarządzenia przerwy w czynnościach wszczęte zostało w dniu 14 stycznia 2005 r. postępowanie dyscyplinarne. Przesłanką wydania zaskarżonej uchwały jest wszczęcie przeciwko sędziemu postępowania dyscyplinarnego.

W postępowaniu w sprawie zawieszenia sędziego w czynnościach służbowych sąd dyscyplinarny nie rozstrzyga o zasadności zarzutu sformułowanego we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, lecz tylko o zasadności odsunięcia sędziego od wykonywania obowiązków służbowych w związku ze sformułowanym zarzutem. Sąd dyscyplinarny bada zatem przesłanki zawieszenia sędziego, do których należą znaczna szkodliwość dla służby zarzucanego czynu, stopień zawinienia, dobro wymiaru sprawiedliwości, wystarczające uprawdopodobnienie popełnienia przewinienia służbowego. Także sąd dyscyplinarny drugiej instancji w postępowaniu odwoławczym nie rozstrzyga o zasadności wszczęcia postępowania

dyscyplinarnego, lecz jedynie o merytorycznej zasadności uchwały o zawieszeniu w czynnościach służbowych i poprawności formalnej jej wydania.

W świetle tych uwarunkowań, kwestionowanie przez sędziego podstaw faktycznych wszczęcia postępowania dyscyplinarnego nie ma znaczenia dla oceny trafności zaskarżonej uchwały.

Określenie czasu zawieszenia w czynnościach nastąpiło zgodnie z treścią art. 132 u.s.p. – czasokres zawieszenia limituje prawomocne zakończenie postępowania dyscyplinarnego, nie jest zatem uprawniona, jak sugeruje to skarżący, analogia do środka zapobiegawczego w postępowaniu karnym.

Przedstawione w uchwale argumenty w pełni uzasadniają obniżenie sędziemu wynagrodzenia o 50 %.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zaskarżoną uchwałę utrzymał w mocy.